

Tattis.

Isäni Jalo Armas Ahonen kuoli äskettäin. Siinä oli autojen ja tanssilavamusiikin ystävä, jonka parhaat kaverit olivat Pera ja Aumanen. Pullasiivun tai ruuvimeisselin vastaan ottaessaan hänen suustaan lumpsahti matalalla hiukan möreällä äänellä ”tattis”.

Kaikilla ihmisillä on monta syytä olla elämässään kiitollinen tai kiittämätön. Jokaisen ihmisen elämässä on iloisia ja surullisia käänteitä. Kiitollinen mieli ei taida kuitenkaan olla riippuvainen siitä, millaista elämä on ollut. Kiitollisuus syntyy sellaisesta asenteesta, että elämä on ainutlaatuinen lahja eikä itsestään selvyys. Itse ihailen sellaisia ihmisiä, jotka valtavien kärsimystenkin jälkeen ovat edelleen kiitollisia niin pienistä kuin suuristakin asioista.

Voikohan kiitollisuutta harjoittaa jotenkin? Maailma on täynnä aforismeja ja ajatuksia siitä, mitä kiitollisuus on. Olen silti mielessäni ajatellut, kuten isälläni oli tapana sanoa, että kiitollisuus on varmaankin sellainen asia, jota voi harjoituttaa ja siinä voi kehittyä.

Toivon päivääsi havahtumista siihen, mistä kaikesta voisit olla kiitollinen. Oli asia pieni tai suuri, kannattaa aina palauttaa mieleen erityisesti sellaisia asioita, jotka luovat tällaisen kiitollisen mielen. Miksi käyttäisit elämäsi katkeruuden vaalimiseen? Sekin on vaihtoehto, jonka toki voi valita. Minä palautan tänään mieleeni isäni ja hänen korjaamansa hienot autot, esimerkkeinä vaikkapa Fiat 600 ja Toyota Crown. Tattis!

Veikko Ahonen, Orimattilan seurakunnan pappi